

Ugebrev 12 - den 25. august 2009

To bamser og en i mente

Tirsdag er en dum dag. Der ligger bagage udenfor beboelseshuset, der udveksles e-mail adresser over morgenmaden, og rundt om stationen sidder folk alene på en sten eller en kasse, kigger ud over dalen, og snuser for en sidste gang for i år til Nordøstgrønland. Om få timer er det slut. Vi har en 'Estimated Time of Arrival' på Twin Otter'en kl. 13:30, og solen skinner fra en skyfri himmel. Så, der er ingen grund til at tro, at det ikke skulle holde. Så bliver der knuset og snøftet på landingsbanen, et par nye gæster står og kigger lidt uforstående til, og så er det slut. Piloten lukker døren, kører til enden af landingsbanen, tester haleror, flaps og motorer, giver fuld gas og så forsvinder han sydover med, alle de gode venner, som vi lige havde lært så godt at kende. Onsdag er en stille dag, og om torsdagen er alt så tilbage på normalen igen.

Efter sidste uges travlhed med bjørn og VIP-besøg, havde vi forventet en mindre begivenhedsrig uge. Men, sådan skulle det ikke være. VIP'erne var dårligt ude af døren, førend det begyndte at blæse, og det blev det så ved med. Mere og mere, og lige til vi nåede orkan i stødene. Enkelte forsøgte sig i felten iført regntøj, men de fleste valgte en mere pragmatisk løsning og forblev inden døre og brugte tiden på kvalitetssikring af data, en god bog eller en tur i sauna. Kokken - fantastiske Lone, som for en kort tid har skiftet det italienske køkken i København ud med det polare køkken i Zackenberg - kræsedede op med lune retter, og som noget meget usædvanligt var vi torsdag 23 personer hjemme til frokost. Lørdag flovede det så stille og roligt, og eftermiddagen var fantastisk med blå himmel og vindstille, efterårsfarver på de nederste fjelde og nysne på toppen.

Så, scenen var sat til en søndag med godt vejr, og der var kun ganske få, som ikke planlagde med enten et langt feltprogram eller en søndagstur til Zackenberg eller Orienteringsspid. Selv skulle jeg sammen med Tower til Clavering Ø for at sætte et hold østrigske glaciologer af og så til Daneborg for at vinterklargøre vores både. På vejen hjem fra Daneborg, havde Tower og jeg en gummibåd på slæb, så det hele gik lidt for stille og roligt. Så bragede Spanggård igennem på radioen: '*Zackenberg all, Zackenberg all' a polar bear is approaching the station from south on the west bank of the river*'. Han fik samling på de folk, som var i felten og fik guidet dem tilbage til stationen i god behold og afstand til bamsen, som i øvrigt var den samme, som havde været forbi i sidste uge. Også denne gang gik den forbi metan målestationen og gav den et dask, så folkene fra Lunds Universitet igen måtte ud med den store værktøjskasse.

Da Tower og jeg var tilbage på stationen, var der igen ro på – i cirka ti minutter. Så kom Tower til sen frokost fra radiatorummet og kunne meddele, at han netop havde snakket med østrigerne på Clavering Ø, som var blevet passeret af endnu en bamse, som efterfølgende var hoppet i Young Sund og nu svømmede med kurs mod Zackenberg. I logistikken blev vi enige om, at Tower og jeg skulle gå til Zackenberg Fangststation for at være base for de mange folk, som vi havde på Zackenbergfjeldet og Orienteringsspid. Spanggård skulle så blive tilbage på stationen og sikre radiokommunikationen. Vi fik herefter informeret holdene i felten om, at de skulle søge mod Fangststationen.

Klokken 19:00 - og midt i den medbragte forlorne skildpadde - kaldte Spanggård så op til Tower og mig og informerede om, at han nu med teleskop kikkert havde visuel kontakt med bjørnen fra stationen, og at den var på vej langs kysten med kurs direkte mod Tower og mig. Vi tjekkede lige en ekstra gang dørens og riflernes låsemekanismer, og så fulgte vi bjørnen, mens den stille og roligt nærmede sig. Vi ønskede ikke at skræmme den, da vi så var bekymret for, at den kunne vælge at løbe op i fjeldet til vores felthold.

Og, så sad vi ellers og fik bjørnebesøg fra første parket, og det var fantastisk. Da den kom til hytten skulle den lige op og snuse. Den var tydeligvis opmærksom på, at der var noget, som

ikke var helt rigtigt, og da Spanggård kaldte op på radioen, blev den meget bange og stak halen mellem benene ud over deltaet øst for fangststationen. Tower løb efter den (med diverse skræmmemidler og en riffel), mens han råbte efter den for at være sikker på, at den ville fortsætte sydpå. En halv time efter passerede den Forskningsstation Zackenberg og fortsatte derefter mod Daneborg.

Så endnu engang var kenderne over hele linjen lidt mere røde end sædvanligt, og hele forløbet blev snakket igennem igen og igen.

Bjørnebesøget har forsinket os en del i nedlukningen af stationen, og jeg har derfor valgt at blive til fredag, hvor jeg kan komme af sted hjemover med en af Forsvarets Hercules flyvemaskiner fra Mestersvig. Så, i dag hører jeg - lidt uventet - fortsat til dem, som skal stå og snøfte på landings-banen.

Out Zackenberg
Morten Rasch